

ikke rigtig, hvordan jeg skal hægte det op på det forslag her.

Jeg synes, der er tale om et selvmål fra SF's side. Det er, som om man har nogle gode intentioner, men man anviser simpelt hen ikke den mest oplagte vej at løse dem på, og det mener vi fra Det Radikale Venstres side må være at arbejde aktivt på at få forbeholdet for de retlige og indre anliggender ophævet.

Efter vores mening har vilkårene for flygtninge i Europa udviklet sig sådan siden 1992-93, da vi fik vores forbehold, at det forbehold, som oprindeligt gik på modstand mod politisamarbejde, jo i virkeligheden har ændret sig til at blive et forbehold mod flygtningesamarbejde, hvad ingen af os i virkeligheden ønsker, heller ikke SF.

Det er vanskeligt for Danmark at være aktiv og være pådrivende inden for et område, hvor vi gerne vil have nogle ændringer, hvis vi ikke er med i samarbejdet.

Det svarer til, at vi stillede op uden at være med i rækken af lande, der skulle konkurrere om den bedste popsang i Europa. Vi kan ikke vinde, når vi ikke er med på samme vilkår som de andre. Vi kan ikke sætte dagsordenen, vi kan ikke være trendsættende, vi kan ikke være initiativrige.

Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at SF bruger sine gode intentioner og putter dem ind i sådan en dårlig emballage som det her, for løsningen af problemerne er jo voldsomt tiltrængt. Problemerne er store, og de kommer garanteret igen og igen, desværre.

Vi mangler mekanismer til at håndtere akutte problemer med store flygtningeudstrømninger. Vi mangler mekanismer til at håndtere regler om midlertidig opholdstilladelse. Vi mangler harmonisering af familiesammenføringsregler. Vi mangler ensartede tidsfrister.

Vi har i øjeblikket 15 forskellige asylordninger i EU, og hvis vi tager hele Europarådsområdet med, har vi såmænd 41 forskellige ordninger. Og vi mangler selvfølgelig også nogle mekanismer til byrdefordeling, og dér skal vi selvfølgelig diskutere både en økonomisk og en personmæssig byrdefordeling.

Hvad er det rette forum at løse disse problemer i? Ja, hvis man skulle tage SF's ønsker for pålydende, at det skulle være et mellemstatsligt samarbejde, så skulle man tage Europarådet, dér har man 41 demokratiske lande, som alle er i Europa, og som alle arbejder meget med men-

neskerettigheder, demokrati og bl.a. også flygtningeproblemer.

Men det foreslår SF jo ikke. Det ville jo være det naturlige sted, hvis man absolut ville have et mellemstatsligt samarbejde, for alting i Europarådet foregår på mellemstatslig vis. Hvis man vil have et effektivt og et styret samarbejde mellem lande, der arbejder meget tæt sammen, ville det oplagte selvfølgelig være at foreslå EU og på det overstatslige niveau. Det ville være den rigtige måde at gøre det på.

Som det er fremsat her, sætter SF sig mellem to stole. Man foreslår ikke Europarådet, hvad man burde gøre, man foreslår i stedet for EU, hvad man ikke kan gøre, fordi vi ikke er med.

Jeg vil nævne to eksempler på vanskelighederne:

I EU-kredsen har Det Radikale Venstre og andre partier her i Folketinget ofte bedt vores justitsminister eller den minister, som har haft ansvaret for flygtningeforhold, om at rejse problemet i EU-sammenhæng på ministerrådsmøder. Og hver gang, der er blevet talt om byrdefordeling, har samtlige 15 ministre vendt blikket hen mod vinduet og kigget på det gode vejr.

Ingen ønsker at tage initiativet, ingen kommer med forslag, for sådan er det jo, når man har et mellemstatsligt samarbejde. Der er ikke et formandskab eller en kommission, som kan komme med det, der skal drive samarbejdet videre. Der sker kort sagt ingenting, når det er mellemstatsligt samarbejde og der skal tages nogle måske upopulære beslutninger.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er FN's fredsmægler i Bosnien, David Owen, som tidligt i 1990'erne holdt en stor tale i Europarådets parlamentariske forsamling, hvor han bønfuldt de europæiske lande i Europarådet om at hjælpe med at tage imod flygtninge og at hjælpe med at få nogle regler for midlertidig beskyttelse af disse personer, som akut havde brug for hjælp, men som ikke havde tid til at vente på asylsystemets sendrægtighed. Der skete ingenting.

Ingen lande kunne tage sig sammen til at koordinere nogle modtagelsesordninger eller selv koordinere nogle initiativer til at få fælles regler på området.

Det er et svært område det her, som SF kaster sig ud i. Men jeg synes virkelig ikke, man har gjort sagen nogen tjeneste ved at fremsætte det forslag, som det ser ud her.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.